

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕШИЛА И ДА ОНО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО.

ЗАКОН

О ТРОШАРИНИ НА ПИВО.

Члан 1.

На пиво плаћа се са име трошарине по два динара на 100 килограма.

Члан 2.

Трошарина ова плаћа се како на пиво које се са стране увезе, тако и на оно које се у земљи произведе.

Члан 3.

На пиво које се са стране увезе, наплаћиваће трошарину ђумруци; а на пиво, које се произведе у земљи, управни званичници, које министар финансије одреди.

Члан 4.

На пиво које се у земљи производи разрезаће се и наплаћивати трошарина пошто се оно изради.

Члан 5.

Министар финансије прописаће и обнародоваће правила, по којима ће се контролисати колико ко пива производи и уједно уверавати колико ко трошарине по овоме закону има да плати.

Члан 6.

Ко већ има, или ко жели да отвори пивару — или фабрику у којој се пиво израђује, — ваља да јави за то полицијској власти и да назначи колико и од које величине казана и бачава има; даље где су му и колики су му магацини у којима држи сировину, као и подруми и просторије за смештање пива.

Ко неби испунио прописе овога члана казниће се у првом случају до 100 а у другоме до 200, у трећем и сваком даљем случају до 400 динара.

Члан 7.

Сваки пивар дужан је да јави власти, кад год предузима да ново пиво вари. Ову изјаву ваља он да пошаље власти, ако је пивара у вароши, најмање јадан дан, а ако је ван вароши, најмање два дана пре него што варење отпочне.

У овој изјави пивар ваља да назначи: колико јечма и меља и у опште сировине за варење тај пут намерава да употреби, и колико пива отуда очекује да добије; и то тако треба да означи и време (дан и час), у које ће се готово пиво у бурад отакати.

Ко пропис овога члана неби испунио, платиће за казну у првоме случају два пута, у другом три

пута а у трећем као и у сваком даљем случају четири пута онолико колико износи трошарина на изварену количину пива.

Члан 8.

Сваки је пивар дужан да власти која дође да контролише количину произведенога пива, и иначе кад год ова за добро нађе да такву контролу предузме — дозволи слободан приступ у све крајеве пиваре, у све подруме и остала смешташта пива, као и материјала од којег се оно гради. Исто тако сваки је пивар дужан да званичницима, које власт буде изаслала ради контроле у сваком погледу на руку иде, да свој задатак тачно изврше.

Ко би сметао власти у контролисању количине произведенога пива, и који пивар не би дао нужну рукопомоћ при премеравању те количине платиће за казну у првоме случају до 100, у другом до 200, у трећем и сваком даљем случају до 400 динара.

Члан 9.

Ако би пивар при пријави утајао неку количину произведенога пива, платиће за казну четири пута колико трошарина на затајану количину износи.

Овако ће се он казнити и ако ову утају изврши ко од оних, који су му потчињени.

За утају и кријумчање пива што се са стране увози, важи опредељење 3. тачке закона о трошарини од 18. Јануара 1869. године.

Члан 10.

Ко би проказао, да је неко утајао неку количину изваренога пива, па би се то и доказало, даће му се на име награде трећина оне суме, која се од утајача на име казни наплатила буде.

Члан 11.

Где министар финансије добије уверења, да се књиге о набавци сировине, о количини произведенога и проданог или иначе потрошенога пива, уредно и савесно воде, ту он на молбу пивара може дозволити, да се по тим књигама, а преко комисије, пронађе средња количина годишње производње кроз последње две године, па на оволику количину да му се наплати за идућу годину.

Члан 12.

Ко би плаћао одсеком трошарину државној каси, па би у току оне године, за коју му је плаћање одсеком одобрено, хтео да умножи своје казане, или да старе увећа — може то учинити пошто претходно извести власт о томе, те да се од њега наплати колико треба на увећану производњу.

Ко не би учинио што се овим чланом наређује платиће за казну 500 динара.

Члан 13.

За осигурање трошарине, која се по овоме закону наплатити има, може власт по потреби да узапти пиво на које се трошарина дугује, па да од

овога пива и прода колико буде требало за измирење неплаћене трошарине.

Члан 14.

На пиво, које се буде затекло по пиварама кад овај закон у живот ступи, наплатиће се трошарина по овоме закону.

Члан 15.

Министар финансије може наредити, да се трошарина на пиво, које се у земљи производи, исплаћује у рукавима од 14 дана до три месеца.

Члан 16.

На пиво, које се из Србије у стране земље извози вратиће се трошарина, ако се несумњивим начином докаже, да је то пиво заиста у Србији произведено, да је државној каси заиста трошарину платило, и да је у страну земљу заиста увезено.

Министар финансије прописује и обнародовати ближа правила за извршење онога што се овим чланом наређује.

Члан 17.

Новчане казне за преступе противу напред наведених прописа изрицаће надлежна полицијска власт, и односно ђумруци. Противу таквих осуда може се жалити министру финансије, који, ако законих основа за то нађе, може казну ту или са свим уништити или је ублажити.

Члан 18.

Ако је при наплаћивању трошарине од пива више наплаћено него што по закону треба, овај вишак вратиће се, ако се оштећени за годину дана обрати власти с доказима, да је платио више него што је био дужан. По истеку једне године право на овако потраживање застарава.

Члан 19.

Сав приход, који се по овом закону добије, употребиће се најпре на исплате, које су учињене по обвезама основаним на законодавним одлукама од 13. и 16. Октобра, 18. Децембра 1875 и 19. Јануара 1876 године, а после ће доћи у редован буџет државних прихода.

Члан 20.

Овај закон важи од дана кад га Књаз потпише.

Препоручујемо Нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорављају.

19. Јула 1877 год.

у Крагујевцу.

М. М. Обреновић с. р.

(М. II.)

Видно и ставно државно печат,
чувар државног печата,
министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар финансије,
В. Јовановић с. р.